

ดูมันเถียงพระ

นำเสนอเมื่อ : 19 มี.ค. 2552

ดูมันเถียงพระ : พระพยอม กัลยาโณ

วันนั้น ไปเทศน์ที่...สิงห์บุรี...

เทศน์ให้ครูฟัง...

ครูนั่งกันเต็มห้องประชุม... ๒-๓ ร้อยคน...

พวกครูผู้ใหญ่...พวกผู้อำนวยการ... ก็นั่งโซฟาข้างหน้า...

มีครูผู้ชายคนหนึ่ง...

นั่งเก้าอี้ข้างหน้า...เหยียดขา...ตาแดง...โง่งไป...โง่งมา...

เมา....

ชาวบ้านเวลาฟังพระเทศน์.เขาพนมมือกันหมด...

มันไม่พนมมือ...

แถมเวลาพระเทศน์...มันกระดิกขา...เคาะจิ้งหะอีก.

ผู้อำนวยการอยู่ข้างหน้า...พยายามจ้องหน้ามัน...

มันหันหนี...ไม่สบตา...

ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้...

อาดมาเทศน์ไปสักพัก...ทนไม่ไหว...

เลยถามว่า...

"โยม...ทำไมไม่ไหวพระละ..."

"พระเตี้ยวันนี้ประพฤติตัวไม่ค่อยดี...ไหวแล้วเสียมือ..."

แน่ะ...มันเมาเหล้ากลืนคลั่ง...จนงอหัวไม่ขึ้น...

ยังเสือกมาสอนพระอีก...

"โยม...ที่ประเทศนี่..."

ท่านเอาธรรมะของพระพุทธเจ้ามาสอนเรา...

ไม่ใช่ความคิดของท่าน...

การที่เราไหว...เวลาประเทศนี่...เป็นการบูชาธรรม...

เป็นการแสดงความเคารพพระพุทธเจ้า..."

ไม่ไหว...

"โยม...อาดมาขอถามอะไรหน่อยได้ไหม?"

"ถามอะไร...?"

"ระหว่างเรายกมือไหวพระองค์...กับมีคนจับมือให้ไหวพระ..."

อันไหนดีกว่ากัน...?

ระหว่างสวดมนต์เอง...กับนอนให้พระสวดให้...อันไหนดีกว่ากัน..?"

มันเจียบ...ไม่ตอบ...

คงเริ่มสำนึกบาปแล้วละ...

อาดมารีบถามต่อเลย...เดี๋ยวจะเข้าไป...

"โยม...เคยไปวัดบ้างไหม...?"

"ไม่ไป...ไม่ชอบวัด..."

"โยม...ระหว่างเดินไปวัดเอง...กับเขามไปวัด...อันไหน นดีกว่ากัน...?"

มันจ้องตาเขม็งเลย...

แล้วลุกขึ้นยืน....

"นี่...หลวงพี่...ผมขอถามอะไรหน่อยได้ไหม...?"

"ได้..."

"ระหว่างเดินกลับวัดเอง...กับมีคนหามกลับวัด...อันไหนดี กว่ากัน...?"

ที่มา : เทศนา...ฮาสุตซึต ของ พระพยอม กัลยาโณ